

Jeg kan aldeles henvide og henholde mig til, hvad det ærede Medlem dengang yttrede. Under Forhandlingerne blev det udtrykkeligt erklæret af Justitsministeren, at det aldeles ikke var til Rustninger, men kun til Politie, at disse Folk muligens skulde bruges. Man vil ogsaa see af de Uttringer, der dengang saldt fra Marineministeren, at han holdt sine Udtalelser meget svævende med Hensyn til Rustningerne. Han sagde, at han ikke vidste, om han kom til at bruge Mandskabet, og derpaa talte han om „Politie“ paa Søen, at der kom meget store Flaader hertil, og at vi maatte passe paa, naar de beseilede vore Farvande, at kunne værne om vore Fiskere og sørge for, at, naar Mandskabet fra Flaaderne gik i Land, at det da ikke gjorde Noorden. Af disse Grunde maatte vi have nogle Politieffibe. Ved disse Politieffibe har jeg allerede dengang som nu tænkt mig et Par Dampffibe. Men det træffer sig saa forunderligt, at disse fremmede Flaader, som vi med vort Politie paa Søen skulde passe paa, naar de passerede vore Farvande, allerede havde passeret vore Farvande — navnlig den engelske Flaade, — inden vi fik et eneste Skib ud, og at, dengang Flaaderne, som vi skulde passe paa, vare passerede os forbi, saa seilede vi ud med vore Fartøier. Jeg vil strax her lægge til, skøndt man jo senere kan komme dertil, at vi igjen lagde vore Politieffibe ind, førend Flaaden atter seilede hjem. Den daværende Marineminister sagde, at han foruden dette Politiemandskab maatte ogsaa vilde komme til at bruge Mandskab for at kunne „tumle“ nogle Orlogsmænd i for skjellige Retninger, og allerede under 23de Februar see vi, at samtlige Skibschefer have faaet deres Udcommando. Naar man nu erindrer disse Datoer og seer, hvor tidlig vi vare paasærde som Politie, og hvad vi saa senere have foretaget os, navnlig naar man læser i den Berlingske Avis, hvad vore Skibe udrettede, seer, at de kom Nord fra og stode Syd paa, anfrede og lettede, saa see vi ogsaa, hvori hele vor „Tumlen“ bestod, og jeg vil spørge Enhver, om der heraf kan udledes, eller om der senere er fremkommet nogen fornuftig Grund, der skulde kunne tale for Rustninger udover et Par Dampffibe, som det jo

visnok kunde være passende at holde, for at man, dersom et af de fremmede Skibe skulde komme paa Grund, da kunde hjælpe det af igjen o. s. v. Jeg troer ogsaa, at jeg med Hensyn til Opfattelsen af denne Sag tør henholde mig til samtlige Søofficerer, som forrige Sommer vare ude. Dersom vi nu hertil ville erindre, at den forrige Marineminister tillige har foretaget disse Udgifter uden vort Samtykke, saa forekommer det mig rigtigt, at der ikke kan være Grund til nu at bevilge disse ulovlige Udgifter. Foruden, hvad der staaer i Betænkningen fra Udvalget, vil jeg henvide til de sidste Ord, som den afgangende Marineminister endte med under de Forhandlinger, der da fandt Sted, og, dersom den ærede Formand tillader det — det er kun nogle saa Ord, — skal jeg oplæse dem. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) opfordrede Ministeren for 3die Gang til at erklære sig om disse eventuelle Udgifter, og, om han i saa Henseende vilde gaae den constitutionelle Vej; Ministeren svarede: „Jeg skal derpaa svare, at jeg ikke vil bruge flere Penge end dem, der i Finantsloven ere blevne bevilgede, uden igjennem Finantsministeren at have henvendt mig til Rigsdagen“. Dette var den 4de Februar; den 14de Februar var Soudskrivningen bleven til Lov, og den 14de Februar indgik den samme Minister, som 3 Gange havde erklæret for Thinget, at han ikke vilde foretage nogen Udgift udover, hvad han kunde faae bevilget af Rigsdagen, med den Indstilling til Hans Majestæt Kongen, at han maatte udgive 324,000 Rd. udover Finantsloven. Det synes, at Ministeren maa være gaaet ligesaa Thinget og skrevet sin Indstilling, hvis han ikke allerede havde den i Kommen, da han stod for os. Dersom man altsaa nu vil være enig med mig om det Unødvendige og Ufornuftige i disse Udrustninger, og vel endogsaa tør sige, hvad jeg troer er rigtigt, og hvad der allerede er blevet anført, at de have været os til langt større Skade end til nogetsomhelst Gavn, idet vi derved let kunde forstyrre vor neutrale Stilling, let kunde oppvække Uro hos Bestmagterne, saa kommer man meget naturligt paa den Tanke, at, da der ingen Anledning var